

РЕШЕНИЕ

№ 106

гр. София, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-A, в закрито заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

Членове: Мария Бойчева
Румяна Спасова

като разгледа докладваното от Мария Бойчева Въззивно гражданско дело № 20211100515336 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 435 и сл. от ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 32891/17.12.2021 г. по описа на ДСИ при Софийски районен съд, подадена от М. ЦВ. М. като баща и законен представител на малолетната М.М. М.а и заедно с непълнолетния М. М. М. – възискатели по изпълнително дело № 1926/2021 по описа на СИС - София, срещу акт на държавния съдебен изпълнител – разпореждане от 26.11.2021 г., с което е върната молба с вх. № 21774/27.08.2021 г. поради неотстраняване на нередовностите в указания срок и е прекратено производството по изпълнително дело № 1926/2021 г. по описа на СИС – София.

Мотивите на държавния съдебен изпълнител по чл. 436, ал. 3 от ГПК са обективирани в писмото за изпращане на жалбата.

Софийски градски съд, като прецени доказателствата по делото, обжалваното действие и доводите на страните, намира следното:

Изпълнителното дело е образувано по молба от 27.08.2021 г. на М. ЦВ. М. срещу длъжника П.М. М.а, въз основа на изпълнителен лист от 01.10.2020 г., издаден по гр.д. № 74244/2018 г. по описа на Софийски районен съд, 89 състав, с който П.М. М.а е осъдена да заплаща месечна издръжка за детето М. М. М. в размер на 150 лева, чрез неговия баща и законен представител М. ЦВ. М., считано от дата 21.11.2018 г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска, до настъпване на законни причини за изменение или прекратяването ѝ, както и е осъдена П.М. М.а да заплаща месечна издръжка

за детето М.М. М.а в размер на 150 лева, чрез неговия баща и законен представител М. ЦВ. М., считано от дата 21.11.2018 г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноса, до настъпване на законни причини за изменение или прекратяването ѝ.

С разпореждане с изх. № 51641/13.10.2021 г. съдебният изпълнител е указал на вискателя да посочи способ за изпълнение. Съобщението е връчено на М.М. на 15.11.2021 г.

С обжалваното разпореждане, като е приел, че дадените указания не са изпълнени, държавният съдебен изпълнител е върнал молбата за образуване на изпълнителното дело и е прекратил производството по същото.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от вискателя по изпълнителното дело и срещу подлежащ на обжалване акт.

Макар че в обжалваното разпореждане е посочен едноседмичен срок за обжалване, законоустановеният срок за обжалване на действията на съдебния изпълнител е двуседмичен съгласно чл. 436, ал. 1 от ГПК. С оглед на това следва да се приеме, че жалбата е подадена в срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 1 от ГПК, вискателят може да обжалва отказа на съдебния изпълнител да образува изпълнително дело или да извърши исканото изпълнително действие; отказа на съдебния изпълнител да извърши нова оценка по реда на чл. 468, ал. 4 и чл. 485 от ГПК; спирането, прекратяването и приключването на принудителното изпълнение.

В случая се оспорва от вискателите прекратяването на производството по изпълнителното дело.

Предмет на горепосоченото изпълнително дело е парично задължение за издръжка на две ненавършили пълнолетие деца по чл. 143 от СК, което задължение се характеризира с периодични изпълнения – месечно плащане на издръжката, считано от 21.11.2018 г. до настъпване на законни причини за изменение или прекратяването ѝ.

Издръжката на ненавършили пълнолетие деца има особена социална и обществена значимост. Поради това законодателят е установил редица предимства по отношение на вземането за издръжка. В Семейния кодекс са въведени гаранции за реалното изплащане на издръжка – забрана за предварителен отказ от право на издръжка, забрана за прихващане на вземане със задължение за издръжка (чл. 147 и чл. 148 от СК).

С оглед характера на вземането за издръжка са въведени и редица изключения касателно принудителното събиране на присъдената издръжка. За неизпълнение на задължението за текущата издръжка не се прилагат правилата относно несеквестрируем доход (чл. 446, ал. 3 от ГПК). Не се допуска принудително изпълнение върху вземането за издръжка (чл. 446, ал. 4 от ГПК).

Така в чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК е предвидено изключение, че делата за издръжка не се прекратяват, ако вискателят не поиска извършването на изпълнителни действия в продължение на две години. По аргумент от

цитираната разпоредба настоящият състав намира, че изпълнителното производство за принудително събиране на издръжка не може да бъде прекратено поради непосочване на способ за изпълнение в дадения от съдебния изпълнител срок.

Настоящият състав намира за основателни и доводите в жалбата на взискателя, че съобщение за дадените указания не е връчено на непълнолетния М. М. М.. Поради това за последния не е започнал да тече даденият срок за изпълнение на указанията за посочване на способ за изпълнение.

С оглед на горното съдът не обсъжда останалите доводи на жалбоподателите.

По изложените съображения съдът намира, че обжалваното разпореждане като неправилно следва да бъде отменено.

Водим от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпореждане от 26.11.2021 г. на ДСИ при СРС по изпълнително дело № 1926/2021 по описа на СИС - София, с което е върната молба с вх. № 21774/27.08.2021 г. поради неотстраняване на нередовностите в указания срок и е прекратено производството по изпълнително дело № 1926/2021 г. по описа на СИС – София.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____